

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ DĚTSKÁ KNÍŽKA

TAJEMNÝ SVĚT JESKYNÍ

Václava Podhráská

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Komiks a ilustrace pro děti

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ DĚTSKÁ KNÍŽKA

TAJEMNÝ SVĚT JESKYNÍ

Václava Podhráská

Vedoucí práce: Doc. M.A. Barbara Šalamounová

Katedra designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň 2018

.....
podpis autora

OBSAH:

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE.....	3
3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY.....	5
4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	8
5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	10
6. RESUMÉ.....	11
7. SEZNAM PŘÍLOH.....	13

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mám-li zde shrnout své dosavadní dílo, musím alespoň zmínit počátky své tvorby. Nebudu se příliš rozepisovat o svém dětství, i když je to období, na které mám krásné vzpomínky a často se k němu ve své dnešní tvorbě vracím pro inspiraci. Každý, kdo se věnuje umění, zcela jistě trávil mnoho času s tužkou v ruce a jinak tomu nebylo ani u mě. Toto mé období by se dalo charakterizovat jako zvědavé, nebojácné, experimentální. Milovala jsem propracované ilustrace zvířat, rostlin a knihy o přírodě. Snažila jsem se věrně napodobovat co vidím kolem sebe a vytvářet vlastní dokumentaci světa, ve kterém žijeme. Tato snaha mi vydržela dodnes, i když prošla pro mě významnou transformací.

První snahy o tvarování a směřování mé tvorby proběhly na Základní umělecké škole v Praze, pod vedením ak. mal. Vlastimila Elšíka¹. Díky němu jsem vyzkoušela mnoho výtvarných technik, zjistila své silné a slabé stránky a rozhodla se ve svém uměleckém vývoji pokračovat. Mé kroky vedly na Střední uměleckou školu Václava Hollara², kde jsem se věnovala grafickému designu. Studium tohoto oboru mě naučilo mnoha základům grafiky, úpravy plakátů, knih a tiskovin a za tyto znalosti jsem velmi ráda. Během studia jsem si párkrát vyzkoušela ilustrování knih, či navrhování obálky. Jako první zlomové dílo, které nastínilo mou cestu k ilustraci, bych však označila svou maturitní práci – plakát k výročí úmrtí Jana Husa. **(příloha č.1)** K plakátu jsem přistupovala velmi odlišně a narozdíl od všech předchozích, které byly čistě grafické, tento jsem pojala ilustrativně. Navíc se jednalo o ilustraci velmi stylizovanou, pro mě zcela nový a neobvyklý způsob ztvárnění myšlenky. Přestože to nemusí být na mém dnešním výtvarném projevu znát, byl tento plakát pomyslnou první vlaštkou směrem k vývoji, kterým jsem prošla. Po čtyřech letech grafiky, tvorby logotypů a sazby tiskovin jsem pocítila touhu znovu ‚jen kreslit‘.

Rozhodla jsem se proto pro studium na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara a zvolila si obor Komiks a ilustrace pro děti. Zpočátku jsem byla z tohoto rozhodnutí zklamaná, protože první semestr pro mě znamenal opakování střední školy a toho, od čeho jsem se konečně chtěla posunout dál.

1 <http://www.e-dilna.com/>

2 <http://hollarka.cz.virtus16.fmm.cz/>

Také ke komiksu jsem nijak nepřilnula, toto médium mě nikdy neoslovilo jako čtenáře a už vůbec ne jako autora. Změna nastala ve druhém semestru, kdy byla naší klauzurní prací autorská knížka pro děti.

Po dlouhé době, kdy jsem se zabývala grafikou, byla práce na této knížce pro mě nesmírnou zábavou a vzrušením. Najednou jsem si byla zcela jistá, že dětská kniha je přesně to, čemu se chci věnovat. Ilustrace pro děti nabízí mnohem více možností zobrazení reality a velmi mě lákalo tyto možnosti prozkoumat. Snaha o stylizaci mi nevycházela tolik, jak bych si představovala, na druhou stranu však dodala mým ilustracím určitou osobitost. Vzniklo tak pro mě nejzásadnější dílo, Hadí knížka, kterou dodnes nosím v srdci a stále se k ní vracím. **(příloha č. 2 a 3)**

Poprvé jsem se také rozhodla experimentovat s temperou a vyměnit čistou kresbu za pokusy o malbu. Během tří let jsem tuto techniku neopustila, zdokonalila ji a využila i pro svou současnou práci.

Dalším mým dílem, které mě velmi posunulo, byla pop-up knížka Království bílého brouka. **(příloha č. 4 a 5)** Tuto knížku nepovažuji za takový úspěch, přesto, nebo právě proto jsem se na ní mnohé naučila. Zjistila jsem, že mám ve stylizaci stále velké mezery a neumím nakládat s lidskými postavami. Hlavní příčinu vidím v množství času, který jsem věnovala pop-up prvkům a jejich funkčnosti. Pop-up kniha je opravdu krásné a zajímavé médium, avšak velmi složité a náročné na přípravu. Nezbývalo mi tolik času věnovat se samotné ilustraci a více jí promyslet. To mě v mých následujících pracích vedlo zpět tomu, v čem jsem si jistá, a to je zobrazování reality.

Velkým nedostatkem této knihy byla také sazba a práce s typografií. Při malbě ilustrací jsem dostatečně nepřemýšlela nad textem, který je jejich nedílnou součástí, a měla jsem pak problém s jeho umístěním. To se mi stalo důležitou lekcí, kterou jsem při současné práci mnohokrát zúročila.

Můj výtvarný projev se tedy od velmi realistického na čas nadšeně odklonil ke stylizaci, ze které si vzal spoustu prvků a inspirace, ale samovolně se pak vrátil zpět k více realistickému zobrazování. Pozorovala jsem tento vývoj nejen na svých školních, ale hlavně volnočasových pracích. Fáze, ve které se nyní nacházím, mě velmi baví a dovedu si představit, že i jako malé dítě bych takové ilustrace ocenila.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

Po zkušenostech z předchozích ročníků a díky mé objevené zálibě v tvorbě dětských knih bylo víceméně jasné, jaké téma si pro svou bakalářskou práci vyberu. Rozhodovala jsem se pouze mezi pop-up knihou a klasickou ilustrovanou knížkou. Pop-up jsem nakonec pro jeho technickou složitost vzdala, protože jsem si vědoma, že mezi jednu z mých slabých stránek patří i tvarování a práce s papírem. Obávala jsem se, že bych opět strávila příliš času vymýšlením pop-upových prvků a nevěnovala se zbytku knihy tak, jak by bylo třeba.

Nakonec jsem tedy zvolila klasickou dětskou ilustrovanou knížku společně s doprovodným objektem.

Předem jasné bylo také to, že si napíši vlastní text. Během práce na předchozích knihách jsem si vyzkoušela psát jak poezii, tak prózu, a obojí mě velmi bavilo. Mé spisovatelské schopnosti se výrazně zlepšily díky kurzu psaní, kterým jsme prošli v prvním ročníku. Dovedu text zacílit na požadovanou věkovou kategorii a napsat jej poutavě. Jsem si s ním obsahově jistá a i do budoucna mám v plánu si knihy jak ilustrovat, tak sama psát.

Přesto, že jsem měla několik nápadů na téma knihy, jeden nad ostatními od začátku převažoval. Jak je možné vidět z mých předchozích prací, ráda píši a ilustruji knihy o zvířatech a přírodě. Je to můj celoživotní zájem a osobně si myslím, že je třeba dnešním dětem víc a víc přibližovat přírodu a vést je k jejímu poznání a ochraně.

Velký vliv na moji tvorbu má určitě i moje práce v Zoologické zahradě v Plzni¹, kde jako lektor vedu výuky v terénu a učím děti školního a předškolního věku. Výuky jsou zaměřené hlavně na ekologii a etologii - poznávání živočichů, zajímavosti z jejich života a chování. Zvláště ráda se pak věnuji takovým zvířatům, která nejsou obecně mezi lidmi příliš oblíbená, nebo se o nich málo ví. Vyvracím mýty a snažím se děti zbavit zbytečných strachů z neznámého tím, že jim dané živočichy zajímavě představím. Toho samého se snažím docílit i v mojí tvorbě a knihách. Mé oblíbené hady a brouky jsem již vyčerpala v předchozích dílech, nyní byla řada na netopýrech. Nechtělo se mi však dělat čistě jen knížku o letounech, pojala jsem ji tedy jako výlet do jejich přirozeného ekosystému, nám ne tolik známých jeskyní.

1 <http://www.zooplzen.cz/>

Cílem mé práce je vytvořit knihu, která představí dětem prostředí jeskyní jako celek, jejich obyvatele, různorodost a krásu. Zvědavé průzkumníky navnadí na nové dobrodružství a ty, kteří by se třeba báli ujistí, že není čeho. Je koncipována jako cesta do tajemného světa pod zemí, na jejímž konci nabádá děti ke skutečnému výletu a možná u některých vzbudí nový zájem a koníček.

3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Prvním krokem bylo stanovení věku dětí, pro které je kniha určena. Jako nejvhodnější se mi zdálo rozmezí 6-8 let, protože v tomto věku jsou děti velmi zvědavé a zjišťují, co je zajímavá a baví.

Dalším krokem bylo protřídění tématických okruhů, kterým se v knize opravdu chci věnovat a vyřazení těch, které by narušovaly plynulost, nebo zabíhaly příliš do podrobností.

Po vybrání témat jsem přemýšlela nad logickým rozvržením stran.

(příloha č. 6) Snažila jsem se, aby celá kniha působila jako výlet. Na začátku do jeskynního světa vstupujeme, zjišťujeme kde jsme a jak to okolo nás vypadá, co lze slyšet a vidět. Poté se dozvíme, jak prostory, ve kterých se nacházíme vznikají a jak jsou zdobeny. Následuje představení několika dalších typů jeskyní, se kterými je možné se ve světě setkat a jejich krátká charakteristika. Už v nich může zvědavý čtenář zpozorovat tu a tam nějaký život a následuje proto představení typických i méně známých obyvatel jeskyní. Protože i člověk je s jeskyněmi neodmyslitelně spojen, je další část věnována jeho minulosti a současnosti ve vztahu k jeskyním. Děti si mohou prohlédnout jak žil pravěký člověk a jak vypadá ten, který se do jeskyní vydává dnes. Pokud by čtenář zatoužil také prozkoumávat, dozví se, jaké jeskyně se u nás nacházejí a na závěr je vybídnut k vlastnímu dobrodružství v reálném světě.

Během rozvrhování stran jsem již pracovala na výtvarných zkouškách. Techniku jsem měla předem vybranou, temperu jsem začala používat už před pár lety a příjemně se mi s ní pracuje. Časem jsem ale omezila svou paletu pouze na bílou temperu, kterou si obarvuji smícháním s anilinovými barvami. Tento postup volím především proto, že mi nevyhovovala barevnost temper a výsledky jejich míchání pro mě nikdy nebyly uspokojivé. Díky anilinkám jsou barvy výrazné, přesto příjemné. Jedním z rizik této techniky je však blednutí barev, a to jak při samotné práci, tak v delším časovém horizontu. Na fakt, že mokrá nanesená barva po zaschnutí zesvětlá, jsem již zvyklá a při práci s ním počítám. Všimla jsem si však, že originály i přes to, že nejsou vystaveny slunečnímu světlu, časem rapidně vyblednou. Pro malbu obrazů či vystavování originálních ilustrací tedy není tato technika vhodná, protože není trvanlivá.

Tentokrát mi však čistě malování nestačilo, protože jsem chtěla do ilustrací dostat texturu a živost. Experimentovala jsem s kombinací temperry a pastelky, která na hrubém povrchu pěkně dotvářela vjem kamene a skály. Protože bylo mnoho ilustrací kompozičně velmi náročných, rozhodla jsem se jejich části malovat zvlášť a dodatečně je skládat dohromady jako digitální koláž. Tím jsem se dostala k digitálním úpravám samotných ilustrací a propojila tak tradiční techniky s těmi moderními. Moje ilustrace konečně ožily a dostaly hravost, kterou jsem v nich do té doby postrádala.

Každá ilustrace je tedy v základu malovaná kombinací temperry a pastelky. Následuje digitální úprava skenů, ořezání a začištění jednotlivých částí, vyvážení barev a snaha co nejvíce se přiblížit originálu. Poté jsou jednotlivé části ilustrací poskládány dle původních skic. **(přílohy č. 7, 8 a 9)**

Výhodou kombinací těchto dvou technik je možnost upravovat kompozice ilustrací a více či méně je měnit v závislosti na textu a výsledném vzhladu dvojstran. Díky digitálním úpravám jsem také mohla přizpůsobit tmavost a barevnost jednotlivých částí a vytvářet v ilustracích lepší dojem hloubky, či vyzdvihnout to, co je v nich důležité.

Po celou dobu procesu ilustrování jsem již měla hrubý nástin toho, co bude text knihy na jednotlivých stránkách obsahovat. Ilustrace jsem tak mohla rozvrhnout a upravit podle plánovaného umístění textu a jeho množství.

Jsem si plně vědoma jak důležitou roli v knize hraje volba fontu. Testovala jsem různé veřejně dostupné typy grotesku, ale pořád jsem nebyla spokojená. Nakonec jsem se rozhodla pro font z rodiny Juvenis¹ a to konkrétně Juvenis Text, Juvenis Text Bold pro nadpisy a Juvenis Text Italic pro doplňkové úkoly.

Jedná se o font určený primárně pro dětské knihy, je hravý, ale dobře čitelný zároveň a skvěle se hodí k mým ilustracím.

Jeho autorem je Josef Týfa, digitalizoval jej František Štorm a pochází z dílny Storm Type Foundry. **(příloha č. 10)**

Rozhodla jsem se pro tento font i přes fakt, že není volně přístupný veřejnosti. Vedlo mě k tomu jak to, že je dostupný na školních počítačích k použití do našich prací, tak i to, že jsem fontu Juvenis propadla a pro jeho kvalitu jsem se ho nechtěla vzdát.

¹ Dostupný na <https://www.stormtype.com/search?utf8=%E2%9C%93&search=juvenis+text>

V případě, že by se moje kniha měla vydat a prodávat, přistoupila bych k zakoupení fontu.

Velkou pozornost jsem věnovala sazbě a umístění textu. Snažila jsem se zachovat stránky vzdušné a čisté, přehledně uspořádané. Mezi celostránkové ilustrace jsem vložila pár volných stránek, aby text v ilustracích nebyl utlačován a celá kniha dýchala.

4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Konečná verze knihy má formát 21x25 cm a třicet dva stran, z nichž 24 je ilustrovaných. **(přílohy č. 13 a 14)**

Přesto, že jsem upustila od svého původního velkolepého plánu, zůstala knížka stále velmi naučná. Řeší otázky vzniku a typů jeskyní, jejich obyvatel a nahlédne do vztahu člověka a jeskyní. Základní koncept odborně vzdělávat jsem ale nahradila snahou navodit atmosféru. Vzbudit u dětí zájem. Nechat je, ať se samy dále zajímají a zjišťují, co se v knížce nedočetly. Nalákat je, aby vyrazily ven, na výlet, do jeskyní.

K tomuto účelu využívám v knížce dva druhy ilustrací. Popisné, na kterých je jednoduše vysvětlen vznik jeskyní a útvarů v nich. Jsou většinou více plošné a čisté, s méně detaily. Snažila jsem se ilustrace koncipovat tak, aby nebylo třeba popisů a šipek u jednotlivých objektů. Text společně s ilustrací je dostatečně čitelný a vždy je jasné, o čem je řeč a kde na stránce je daný příklad. Na stránkách představujících typy krápníkové výzdoby a jeskynní faunu jsem se inspirovala starými atlasy zvířat a snažila se tak stránky koncipovat. Zde je také několikrát využít herní prvek otázek kladených čtenáři za účelem rozvíjet jeho představivost, či si zopakovat a ujasnit získané informace. Pro označení používám text v kurzívě.

Druhým typem jsou ilustrace navozující atmosféru. Představují různé typy jeskyní, jako ledová, otevřená, či zatopená a zvířata v jejich přirozeném prostředí. Jsou většinou celostránkové, je v nich mnohem více detailů a hloubky. Mají za úkol navodit čtenáři pocit, že se na daném místě nachází, rozvíjet jeho fantazii a touhu dozvědět se víc. Textu je zde často méně, je více pohádkový a snaží se děti ohromit různorodostí krajiny a živočichů.

Obálku jsem pojala jako kompozici ze základních objektů prolínajících se celou knihou. Držela jsem se hesla „*obálka má vycházet z vnitřku*“ a přesto jsem se snažila nevyzradit vše, co nás uvnitř čeká. Snažila jsem se, aby byla zajímavá, ale graficky čistá. Dominantou je velký nadpis, který dobře funguje z dálky, například z pultu v knihkupectví. Neurčité jeskynní útvary pak doplňuje klasická lampa a jejich nejznámější obyvatel, netopýr. **(přílohy č. 11 a 12)**

Při vybírání papíru jsem si dala záležet. Chtěla jsem, aby byla kniha především hezká na pohled a příjemná na dotek, ale zároveň aby vydržela. Pro vnitřní stránky jsem zvolila papír MultiDesign Natural gramáže 150g/m², na předsádky Gmund Color Matt barvy Olive green, gramáže 120g/m² a pro obálku lehce strukturovaný papír Gmund Savana Structure barvy pearl, gramáže 100g/m². Papíry jsem kupovala v prodejně velkoobchodu papírem Papyrus¹ a nechávala potisknout v TygrTisku² v Praze.

Na vazbu knihy jsem si sama netroufla, požádala jsem proto jednu ze studentek ateliéru Knižní vazba a tvarování papíru o její vyhotovení. Společně jsme se dohodly na rozdělení knižního bloku do čtyř složek po dvou listech a na zavěšení v pevných deskách.

Jako doprovodný objekt jsem zvolila jednoduchou paměťovou hru pexeso. Využila jsem do ní ilustrace z knihy a funguje jako hravé opakování toho, co se děti v knížce naučily. Skládá se z 18 dvojic obrázků s jeskynní tematikou, čili 36 kartiček. Kartičky mají rozměr 5x5cm a jsou tištěné na papíře formátu A3, který se dá přehnout na půl a vložit do knížky. **(příloha č. 15)**

Přínos mé práce vidím hlavně v originálním tématu knihy. Jak jsem již zmiňovala, ráda se ve své tvorbě věnuji neznámému, nebo veřejností zavrhanému. Většinu strachů a názorů přejímáme od své rodiny či společnosti a jsou zcela zbytečné, podporované neznalostí. Díky mé práci v ZOO Plzeň vím, že do určitého věku jsou děti velmi nebojácné a zvědavé. Nemají strach z pavouků, hadů, ani třeba z výšek nebo rizikových situací. To se láme s nástupem do školy, kdy začínají přebírat některé názory a strachy dospělých a považují je za opodstatněné. Na tento zlomový věk cílím. Myslím si, že je dobré předkládat dětem tematicky různorodou literaturu a nechat je samotné vybrat si, co je zajímavé a jaký na to mají názor. Pokud by čtenáři po přečtení mé knihy změnili své dosavadní postoje k jeskyním a netopýrům a třeba se u nich i objevil zájem o toto prostředí, kniha by splnila svůj účel. Doposud jsem nikdy neviděla knihu, která by se věnovala ekosystému jeskyní a snažila se jej dětem přiblížit. Většinou bývají jeskyně v literatuře spíše místem, kde se skrývají příšery a nebezpečí. Moje kniha je v tomto ohledu nevšední a poukazuje na širokou škálu možností při volbě čtiva pro děti.

1 Dostupné na <http://www.papyrus.com/csCZ/welcome.htm>

2 <http://tygrtisk.cz/>

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

EMINGEROVÁ, Dana a Arnošt LUSTIG. Živel Lustig: jak se píše kniha, aneb, Hoď sebou ty bejku, už nemám moc času. Praha: Mladá fronta, 2011. ISBN 978-80-204-2469-3.

ANDĚRA, Miloš. Naši netopýři. Průhonice: Správa jeskyní České republiky, 2014. ISBN 978-80-87309-22-3.

B) Internetové zdroje

Oficiální stránky: Správa jeskyní ČR [online]. Copyright © 2018 Správa jeskyní ČR [cit. 2018-04-29].
Dostupné z: <https://www.caves.cz/>

Základní informace o letounech - Detail článku - Nyctalus [online]. Copyright © 2012 Nyctalus.cz [cit. 2018-04-29].
Dostupné z: <http://www.nyctalus.cz/cz/o-netopyrech/informace-clanky/-15-zakladni-informace-o-letounech.html>

Wikipedia. Wikipedia [online]. [cit. 2018-04-29].
Dostupné z: <https://www.wikipedia.org/>

6. RESUMÉ

I've discovered my passion for writing and illustrating books for children right in the first year of my studies at Ladislav Sutnar's Faculty of design and art. Combined with my love for nature, animals and education, I knew exactly what my final bachelor work will be about.

I chose an illustrated children's book with own prosaic text and an additive object.

I've gained a lot of experience in the previous years of studies and I've already made two children's books so far, so I was quite confident with this choice. The first book was a poetry about snakes, which was very successful and helped me to decide on the right path of illustration. The second was a pop-up book telling the tale of two entomologists travelling to Africa to discover the largest species of the beetles. This book had a great story, but I neglected a bit the illustrations and placement of text due to a lot of work on pop-up parts. I did learn my lesson on both of these books and focused on the weak parts in my new project.

It is more than obvious that I like to write about not so popular animals and try to present them in a new light. This time I chose bats and the environment they live in, caves. There's a lot of scary stories about bats and caves, but most of them aren't true and put unnecessary fear to the hearts of children. To break these stereotypes, I try to present the cave environment and life as interesting, variable, beautiful and full of surprises. Though I do answer some basic questions about formation of the caves and stalactite decoration, I tried not to make the book too technical. My main goal is to excite the reader, let him feel the cave ambience, find the passion to discover more and maybe even start a new hobby.

All illustrations are first hand painted, combining the usage of tempera paint and colored pencils. After scanning, each part is cut, cleaned, adjusted and then composed to final illustration like a collage. This gave me the possibility to adjust the compositions and colors, so each illustration works perfectly with the text. Text is easy to understand and cleverly placed. There is no need of additive descriptions or arrows pointing to objects in illustrations, all is made to be very obvious and easy to find.

In this book, I use two types of illustrations. First is explanatory, which is often simple, flat and easy to understand. I show the process of cave and stalactite formation on these illustrations and thus it needs to be very clear so the children can orientate simply, not getting disturbed by details or depth.

The second type of illustrations is atmospheric. It shows different types of caves, animals and its main goal is to excite and amaze the reader. The reader should feel like he's actually in the illustration, taste the atmosphere and find the desire to discover more.

These illustrations are full-paged, detailed and with more depth.

The book is called Tajemný svět jeskyní (Mysterious world of caves), has 32 pages of which 24 are illustrated and is 21cm wide and 25cm tall. Text is written by me and the font I used is Juvenis Text by Josef Týfa and František Štorm.

The book is aimed at children between the age from six to eight and is accompanied with a simple memory game called pexeso. By playing the game, young readers can easily memorize and repeat what they've learned in the book.

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1
Maturitní práce - plakát k výročí úmrtí Jana Husa

Příloha č. 2
Hadí knížka

Příloha č. 3
Hadí knížka

Příloha č. 4
Pop-up kniha Království bílého brouka

Příloha č. 5
Pop-up kniha Království bílého brouka

Příloha č. 6
Rozvrhování stran

Příloha č. 7
Skici jednotlivých stran

Příloha č. 8
Jednotlivé části ilustrací

Příloha č. 9
Barevné návrhy ilustrací

Příloha č. 10
Tři typy použitého fontu

Příloha č. 11
Skici k obálce

Příloha č. 12
Jednotlivé části obálky

Příloha č. 13
Hotové knihy

Příloha č. 14
Vnitřní strany hotové knihy

Příloha č. 15
Doprovodný objekt - pexeso

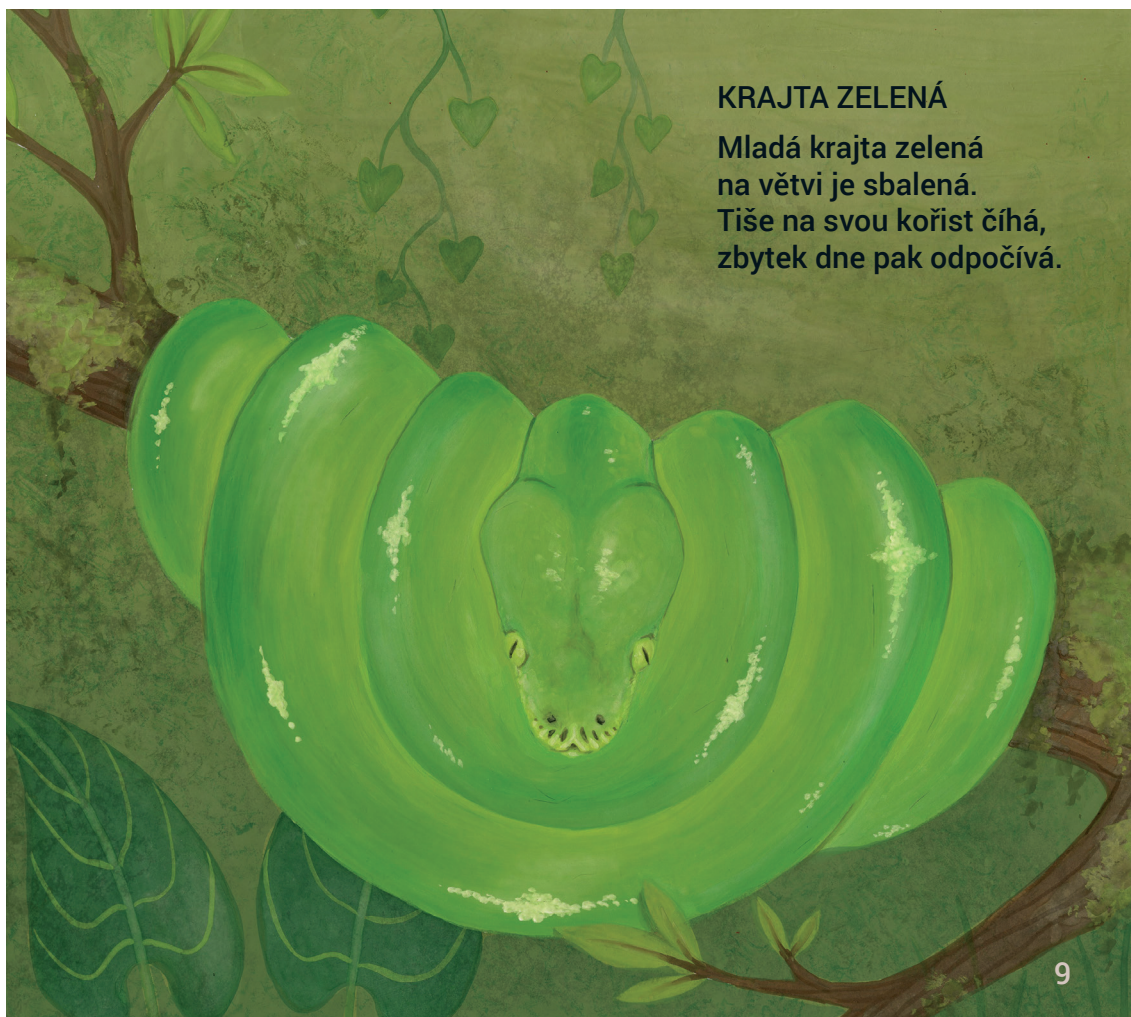
PŘÍLOHA Č. 1

Maturitní práce - plakát k výročí úmrtí Jana Husa

Foto: vlastní

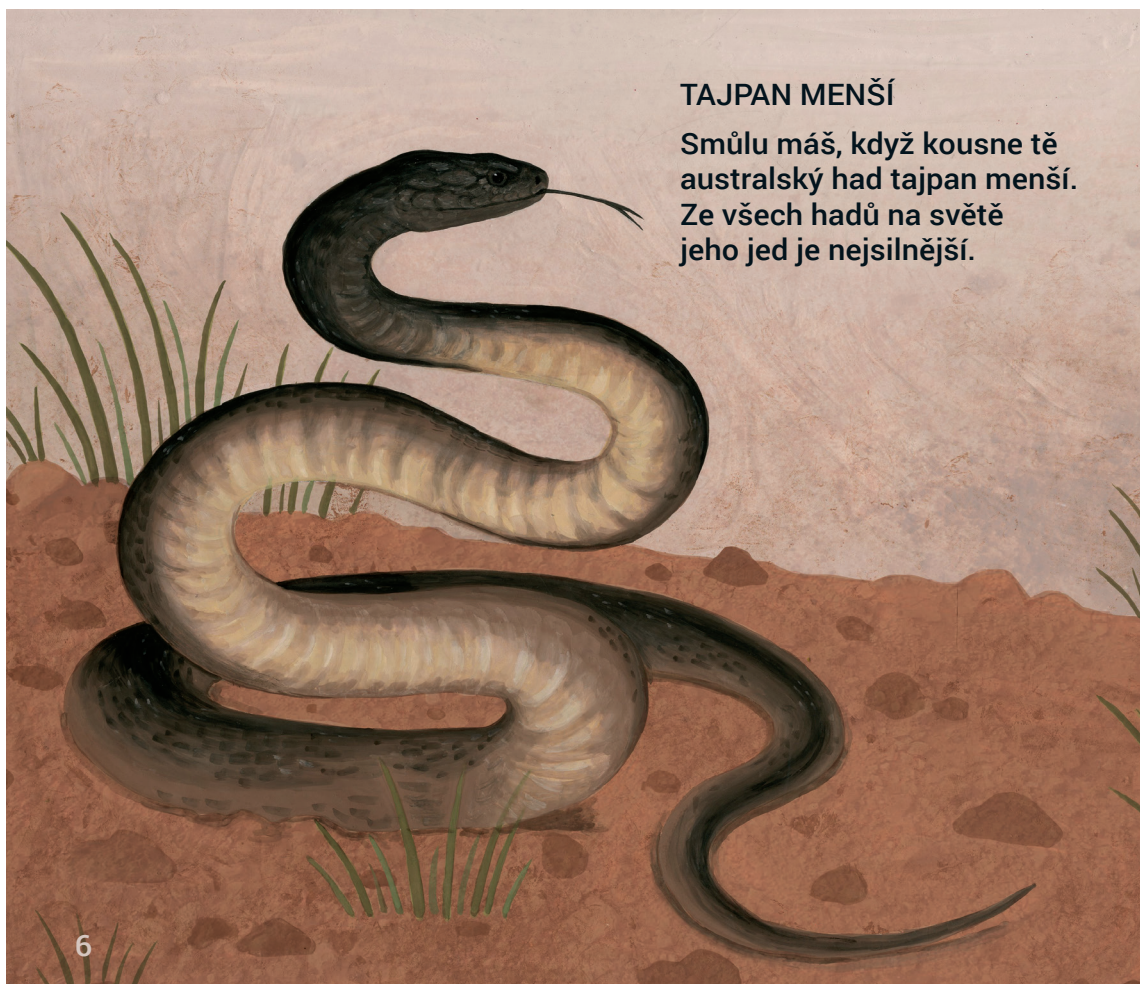
PŘÍLOHA Č. 2
Hadí knížka

KRAJTA ZELENÁ

Mladá krajta zelená
na větvi je sbalená.
Tiše na svou kořist číhá,
zbytek dne pak odpočívá.

PŘÍLOHA Č. 3
Hadí knížka

TAJPAN MENŠÍ

Smůlu máš, když kousne tě
australský had tajpan menší.
Ze všech hadů na světě
jeho jed je nejsilnější.

PŘÍLOHA Č. 4

Pop-up kniha Království bílého brouka

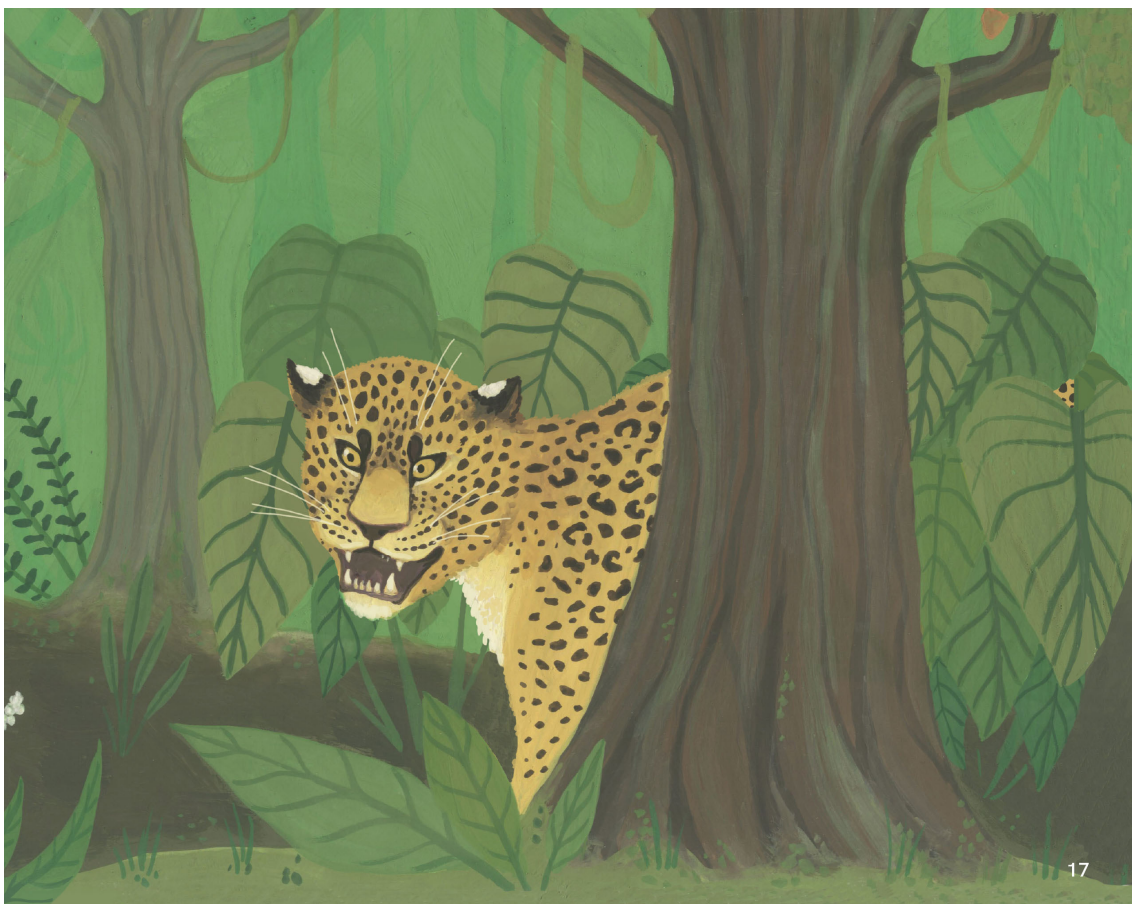

Foto: vlastní

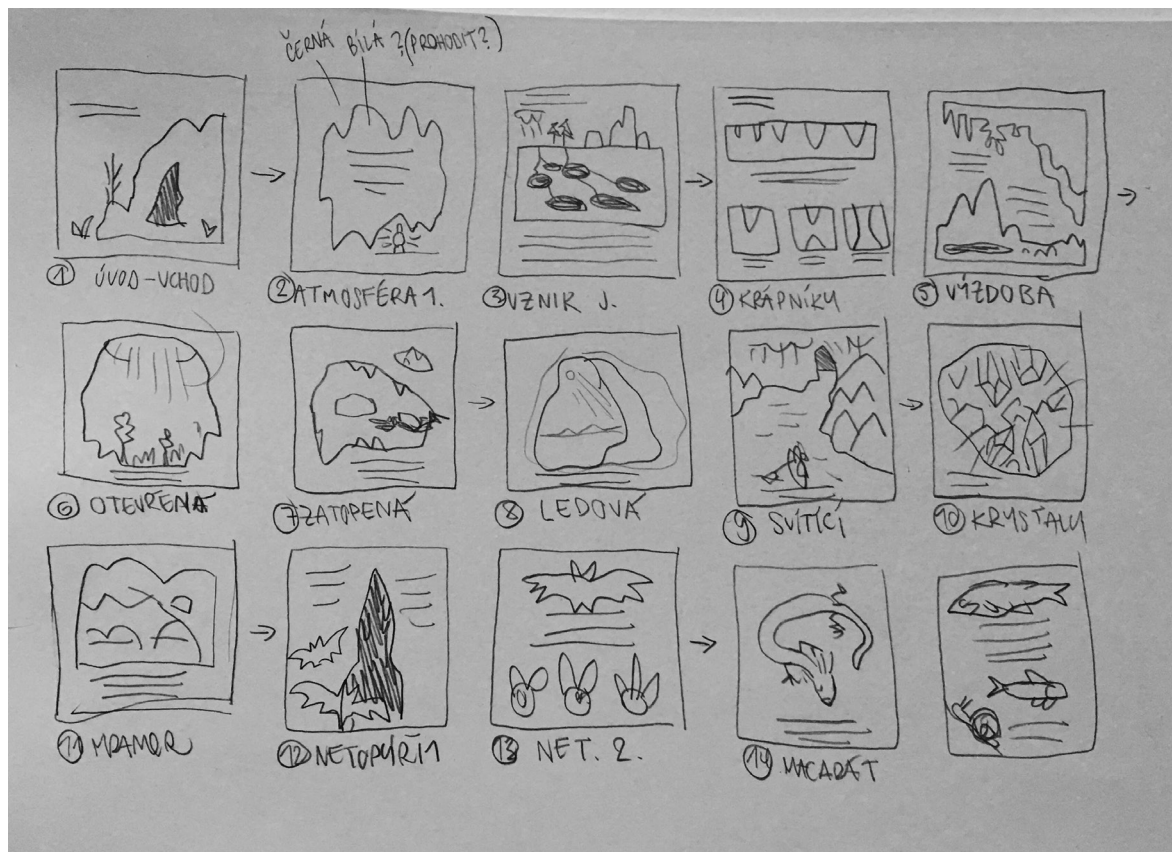
PŘÍLOHA Č. 5

Pop-up kniha Království bílého brouka

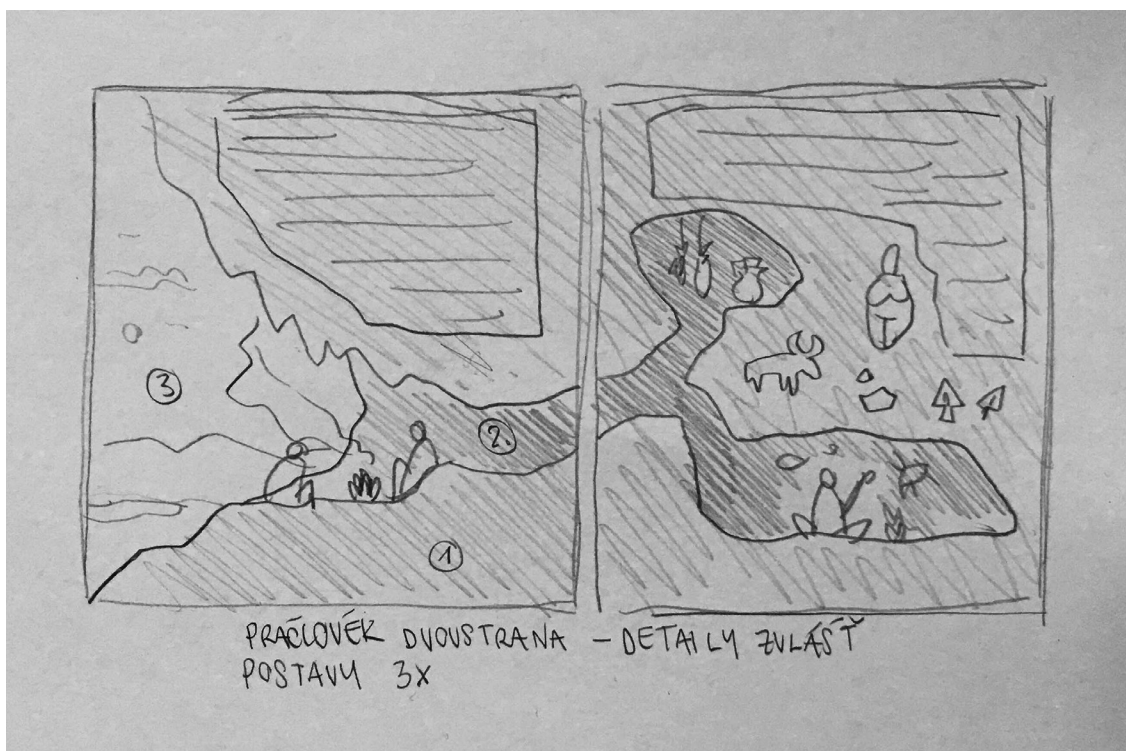
Foto: vlastní

PŘÍLOHA Č. 6
Rozvrhování stran

PŘÍLOHA Č. 7

Skici jednotlivých stran

PŘÍLOHA Č. 8
Jednotlivé části ilustrací

Foto: vlastní

PŘÍLOHA Č. 9
Barevné návrhy ilustrací

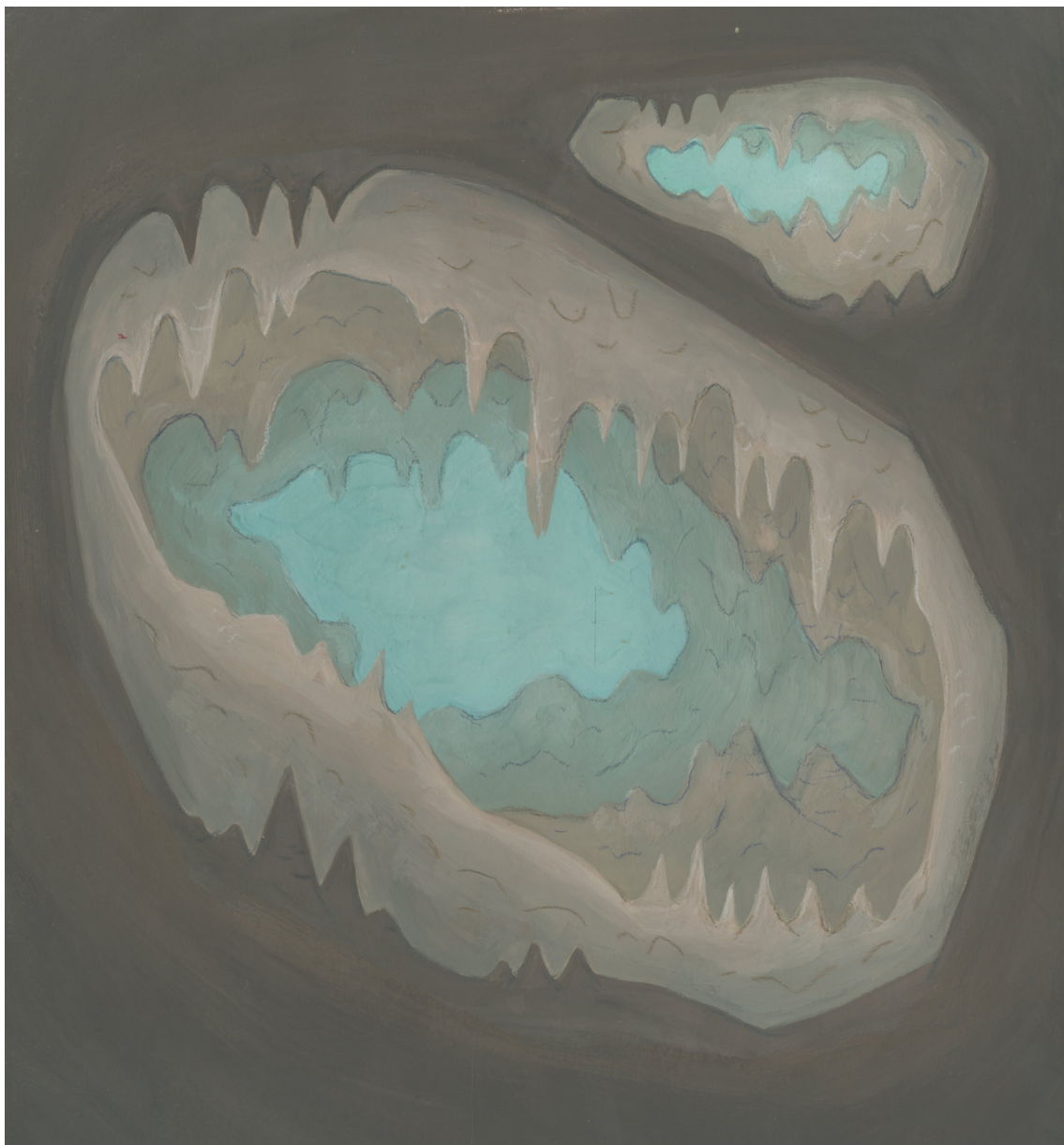

Foto: vlastní

PŘÍLOHA Č. 10

Tři typy použitého fontu

Juvenis Text

Juvenis Text

Juvenis Text

PŘÍLOHA Č. 11
Skici k obálce

PŘÍLOHA Č. 12
Jednotlivé části obálky

Foto: vlastní

PŘÍLOHA Č. 13
Hotové knihy

Foto: vlastní

PŘÍLOHA Č. 14
Vnitřní strany hotové knihy

Foto: vlastní

JE NĚKDO DOMA?

I když se jeskyně na první pohled zdají neobyvatelné, přeci jen se najdou zvířata, která je přijala za svůj domov. Netopýřům poskytují jeskyně ochranu, místo kde se slétávají a v zimě i společně spí, zavěšení vzhůru nohama.

I přes spoustu pověr a mýtů není třeba mít z netopýřů strach! Někteří netopýři se sice opravdu živí kreví, ale jsou velmi drobní a lidé jim nechutnají. Žijí v Americe a jmenují se upíři, jako to strašidlo.

Jinak nám ale nemohou nijak ublížit a dokonce jsou velmi užiteční. Většina z nich se živí hmyzem a drobnými obratlovci a tím brání v jejich přemnožení.

V tropických džunglích dokonce žijí netopýři, kteří si pochutnávají na nektaru z květů a tak je opylují, stejně jako to u nás dělají včely.

Že netopýř nemá oči a tak se nám může zamotat do vlasů, není vůbec pravda. Netopýři oči mají, jen je ve tmě příliš nepotřebují, a proto jsou velmi malé. Místo očí používají k lovu a orientaci sluch. Vydávají pro nás neslyšitelné zvuky, které se šíří prostorem a odráží se zpátky od všeho, na co narazí. Aby netopýři tyto slabé zvuky zaslechli, mají velké citlivé uši a někdy i protáhlý nos. Používání zvuku k orientaci v prostoru se nazývá echolokace a netopýři díky ní vidí i v té největší tmě.

Netopýři mohou vypadat velmi různě a někdy až legračně. Zkus tento třem vymyslet jména podle jejich vzhledu.

V KRÁLOVSTVÍ LEDU

Kdo si stěžuje, že mu v jeskyních bývá zima, ještě nikdy nebyl v té ledové Daleko na severu, kde jsou zimy dlouhé a kruté, je možné navštívit jeskyně celé z ledu a sněhu. Neroztají ani v létě, prostory v nich se díky teplejšímu vzduchu vždy jen trochu zvětší a změní. Ve slunečním svitu se pak každý kousek ledu třeptí a vytváří z jeskyně nádherný zmrzlý palác. Dostat se k nim přes sněhové pláne však není nic jednoduchého. Nejspolehlivějším dopravním prostředkem je zde psi spřežení. Pro pohyb na kluzkém ledu je pak dobrým pomocníkem cepin a na botách mačky.

Foto: vlastní

PŘÍLOHA Č. 15

Doprovodný objekt - pexeso

Foto: vlastní